

Notitie

Aan	RAI Vereniging Eric-Jan van den Berg	Walter van Overbeek en Ginger van Breukelen
Datum	16 december 2021	Advocaten
Betreft	Wijziging consumentenrecht, implementatie (EU) richtlijnen 2019/771 en 2019/770	T +31 02 605 6161 M +316 51 60 82 09 E w.van.overbeek@houthoff.com en g.van.breukelen@houthoff.com
Referentie	330003290/27360337.2	Postbus 75505 1070 AM Amsterdam Gustav Mahlerplein 50 Amsterdam

1. Executive summary

- 1.1. Twee nieuwe Europese richtlijnen wijzigen het huidige consumentenrecht, zij het in beperkte mate. De nieuwe regels zien zowel op 'gewone' goederen en goederen met digitale elementen, als op digitale inhoud en -diensten. Het wetgevingsproces voor de implementatiewetgeving is nog niet voltooid. Naar verwachting zal de Nederlandse wet waarmee de richtlijnen worden geïmplementeerd niet op 1 januari 2022 in werking zal zijn getreden. Daarmee schiet overigens Nederland tekort.
- 1.2. De punten uit het wetsvoorstel die praktische implicaties kunnen hebben voor de leden van RAI Vereniging zijn de volgende:
 - a. In de toekomst ontstaat voor verkopers en leveranciers de verplichting om **kosteloos updates** te verstrekken opdat de geleverde zaak de functionaliteiten houdt die het had op het moment van aanschaf. Uitgangspunt daarbij zijn de redelijke verwachtingen van de consument. Het verstrekken van updates wordt één van de componenten die bepaalt of het geleverde voldoet aan de overeenkomst. Niet uitgesloten kan worden dat dit tevens een verplichting met zich meebrengt voor verkopers van goederen als die welke verhandeld worden door leden van RAI Vereniging om bijv. navigatiekaarten gedurende een bepaalde periode kosteloos te updaten. Het wordt derhalve straks van belang om in verkoopbrochures e.d. te vermelden wat de consument in dit opzicht kan verwachten.
 - b. De **wettelijke garantie** voor consumenten gaat **van zes maanden naar twaalf maanden**. Dit geldt in beginsel ook voor gebruikte goederen. BOVAG loopt hier al op vooruit door de BOVAG-garantie aldus te verlengen.
 - c. In de **tekst van het (commerciële) garantiebewijs** moet de consument, explicieter dan voorheen, gewezen worden op het feit dat de garantie zijn mogelijke beroep op de wettelijke garantie onverlet laat.

2. Inleiding

- 2.1. Deze notitie belicht de belangrijkste aspecten van twee nieuwe richtlijnen op het gebied van consumentenbescherming, te weten Richtlijn (EU) 2019/770 ("**Richtlijn digitale inhoud**")¹ en Richtlijn (EU) 2019/771 ("**nieuwe Richtlijn consumentenkoop**").² De nieuwe Richtlijn consumentenkoop vervangt de oude Richtlijn consumentenkoop uit 1999.³ De Richtlijn digitale inhoud voorziet in de huidige leemte met betrekking tot een duidelijk juridisch kader voor overeenkomsten die zien op de levering van digitale inhoud en digitale diensten.
- 2.2. De nieuwe richtlijnen brengen een aantal (wets-)wijzigingen tot stand, waaronder op het gebied van conformiteit en commerciële garanties. De implementatiewetgeving voor beide richtlijnen diende uiterlijk 1 juli 2021 gereed te zijn en de nieuwe regels zouden op 1 januari 2022 in werking moeten treden.⁴ Het wetsvoorstel⁵ voor de Nederlandse implementatie van de richtlijnen bevindt zich momenteel echter nog in de fase van debat. Het is dan ook onduidelijk of de Nederlandse implementatiewetgeving daadwerkelijk vanaf 1 januari 2022 van kracht zal zijn.
- 2.3. Dat neemt niet weg dat beide richtlijnen op 11 juni 2019 op Europees niveau in werking zijn getreden. De nieuwe Richtlijn consumentenkoop is van toepassing verklaard op koopovereenkomsten die vanaf implementatiedatum (1 januari 2022) worden gesloten. Tevens zijn nagenoeg alle bepalingen van de Richtlijn digitale inhoud van toepassing op leveringen van digitale inhoud of diensten die vanaf dan plaatsvinden, ongeacht of de overeenkomsten op dat moment of eerder gesloten zijn.
- 2.4. Consumenten kunnen zich niet op de richtlijnen beroepen zolang deze niet in nationale wetgeving zijn geïmplementeerd.

¹ Richtlijn (EU) 2019/770 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten, PbEU 2019, L 136/1-27.

² Richtlijn (EU) 2019/771 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG, PbEU 2019, L 136/28-50.

³ Richtlijn 1999/44/EG betreffende bepaalde aspecten van de verkoop van en de garanties voor consumptiegoederen, PbEU 1999, L 171/12-16.

⁴ Zie zowel artikel 24 van de Richtlijn digitale inhoud als artikel 24 van de nieuwe Richtlijn consumentenkoop.

⁵ Wetsvoorstel tot wijziging van Boek 7 van het Burgerlijk Wetboek, de Wet handhaving consumentenbescherming en enige andere wetten in verband met de implementatie van Richtlijn (EU) 2019/771 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de verkoop van goederen, tot wijziging van Verordening (EU) 2017/2394 en Richtlijn 2009/22/EG, en tot intrekking van Richtlijn 1999/44/EG, en van Richtlijn (EU) 2019/770 van het Europees Parlement en de Raad van 20 mei 2019 betreffende bepaalde aspecten van overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten (PbEU 2019, L 136) (*Implementatiewet richtlijnen verkoop goederen en levering digitale inhoud*).

- 2.5. Beide richtlijnen beogen, behoudens enkele uitzonderingen, maximumharmonisatie.⁶ Dat betekent dat de Lidstaten weinig tot geen vrijheid hebben om in hun wetgeving van de bepalingen van de richtlijnen af te wijken. Het doel is bij uitstek dat in alle lidstaten zoveel mogelijk dezelfde regels gaan gelden. In het Nederlandse wetsvoorstel worden (de bewoordingen van) de richtlijnen dan ook zeer nauwgezet gevolgd. Om die reden mag aangenomen worden dat de implementatiewetgeving niet meer (noemenswaardig) zal veranderen.
- 2.6. Voor een schematisch (technisch) overzicht van de belangrijkste wijzigingen en verschillen tussen de huidige en voorgestelde wetgeving wordt verwezen naar de bijlage bij deze notitie.

3. Toepassingsbereik: (digitale en stoffelijke) goederen en diensten voor consumenten

- 3.1. De **nieuwe Richtlijn consumentenkoop** ziet zowel op de verkoop van 'gewone' tastbare, stoffelijke goederen als op tastbare, stoffelijke goederen met 'digitale elementen'. '*Goederen met digitale elementen*' worden gedefinieerd als:

'zaken waarin digitale inhoud of digitale diensten zijn verwerkt of die daarmee onderling verbonden zijn op zodanige wijze, dat het ontbreken van de digitale inhoud of die digitale dienst ertoe zou leiden dat de goederen hun functies niet kunnen vervullen'.

- 3.2. De nieuwe Richtlijn consumentenkoop is dus (ook) van toepassing als digitale inhoud of digitale diensten zijn verwerkt in apparaten en worden meegeleverd. Voorbeelden van zogenoemde goederen met digitale elementen zijn motorvoertuigen, computers of smartphones.
- 3.3. De **Richtlijn digitale inhoud** ziet op overeenkomsten met betrekking tot de levering van digitale inhoud en digitale diensten.⁷
- a. Van '*digitale inhoud*' is sprake indien het gaat om gegevens die in digitale vorm worden geproduceerd of geleverd, zoals computerprogramma's of applicaties (apps). Deze gegevens kunnen door de consument worden gedownload. De consument kan de digitale inhoud ook geleverd krijgen op een gegevensdrager, zoals een dvd, cd of een USB-stick.

⁶ Zie zowel artikel 4 van de Richtlijn digitale inhoud als artikel 4 van de nieuwe Richtlijn consumentenkoop.

⁷ Voor de bepalingen die betrekking hebben op digitale inhoud en digitale diensten zal een geheel nieuwe titel in boek 7 van het Burgerlijk Wetboek ("**BW**") worden opgenomen: *Titel 1AA Overeenkomsten voor de levering van digitale inhoud en digitale diensten tussen handelaren en consumenten*.

- b. Van een '*digitale dienst*' is sprake indien (i) het gaat om een dienst die de consument in staat stelt gegevens in digitale vorm te creëren, te verwerken of op te slaan, of toegang tot die gegevens te krijgen, zoals streamingdiensten en clouddiensten, of (ii) een dienst die voorziet in de mogelijkheid van het delen van gegevens of andere interactie met die gegevens in digitale vorm, die door de consument of door andere gebruikers van die dienst worden geüpload of gecreëerd. Hiermee worden met name sociale media diensten bedoeld.
- 3.4. Indien het goed niet zonder de digitale inhoud of digitale dienst kan functioneren, is sprake van een goed met digitale elementen. Als het goed wel zonder de digitale inhoud of digitale dienst op zichzelf correct functioneert, dan is mogelijk zowel sprake van een (gewoon) goed als van (een) digitale inhoud of dienst. Dit onderscheid is relevant voor de vraag welke bepalingen van toepassing zijn:
- a. de bepalingen voor goederen met digitale elementen (zie de nieuwe Richtlijn consumentenkoop); of
 - b. de bepalingen voor digitale inhoud en -diensten (zie de Richtlijn digitale inhoud).
- In bepaalde gevallen kan dit tot verschillende resultaten leiden.
- 3.5. Beide richtlijnen zien op de situatie dat de aanbieder of de verkoper een professionele partij is en de afnemer of koper een consument.⁸ Hieronder zullen per categorie de belangrijkste wijzigingen voor het consumentenrecht worden besproken die de implementatie van beide richtlijnen tot gevolg zal hebben.

4. Belangrijkste wijzigingen voor het consumentenrecht

4.1. Verstrekken van updates

- 4.1.1. De grootste wijziging voor de praktijk is de invoering van een verplichting voor verkopers en handelaren⁹ om updates te verstrekken. De richtlijnen regelen onder meer dat zowel voor digitale inhoud als digitale diensten alsmede voor goederen met digitale elementen consumenten recht krijgen op (beveiligings-)updates *zolang zij die (op grond van de overeenkomst) redelijkerwijs mochten verwachten*.¹⁰ Wanneer een handelaar niet

⁸ Artikel 2 lid 1 t/m 3 nieuwe Richtlijn consumentenkoop en artikel 3 lid 1 Richtlijn digitale inhoud.

⁹ Een 'handelaar' wordt in artikel 50aa sub d *nieuw* BW gedefinieerd als: '*iedere natuurlijke persoon of rechtspersoon die met betrekking tot onder deze titel (lees: nieuwe titel 1AA) vallende overeenkomsten handelt, al dan niet mede via een andere persoon die namens hem of voor zijn rekening optreedt, in het kader van zijn handels-, bedrijfs-, ambachts- of beroepsactiviteit*'.

¹⁰ Op grond van artikel 7:18 lid 1 sub d en lid 4 *nieuw* BW jo. artikel 7:50ae lid 1 sub d en lid 4 *nieuw* BW. Er is *geen* sprake van een conformiteitsgebrek wanneer de consument bij het sluiten van de overeenkomst er **uitdrukkelijk** van in kennis is gesteld dat de handelaar de updates niet garandeert en de consument dit **uitdrukkelijk** en afzonderlijk heeft aanvaard.

voorziet in bepaalde updates, of gebrekkige of onvolledige updates verstrekt, dan wordt dit beschouwd als wanprestatie. Het verstrekken van updates is zodoende één van de componenten geworden die bepaalt of het geleverde voldoet aan de overeenkomst.¹¹

- 4.1.2. Het gaat om updates die ervoor zorgen dat het product minimaal blijft functioneren op hetzelfde niveau als ten tijde van de aankoop. Beveiligingsupdates vallen hier expliciet onder. De handelaar is niet verplicht om de functionaliteit van het product verder te laten reiken dan de conformiteitsvereisten. Zo zijn handelaren normaliter niet verplicht om upgrades naar bijvoorbeeld een nieuwe versie van een besturingssysteem te geven, tenzij anders is overeengekomen in de (koop-)overeenkomst.
- 4.1.3. De richtlijnen kennen geen specifieke termijn voor het leveren van updates. Er is sprake van een open norm. De consument heeft recht op updates voor de periode die de consument redelijkerwijs mag verwachten. Waaraan getoetst wordt, is of de updates nodig zijn voor de conformiteit, dat wil zeggen het beantwoorden van het geleverde aan de overeenkomst. De verwachte levensduur van het product speelt daarbij een rol. Uiteraard kan dit verwachtingspatroon door de verkoper worden beïnvloed door een duidelijke **disclaimer** op te nemen, waarin wordt aangegeven hoe lang de koper ervan mag uitgaan dat het gekochte wordt geüpdatet.
- 4.1.4. Een niet onbelangrijke vraag voor leden van RAI Vereniging is of het voorgaande impliceert dat navigatiekaarten gedurende een bepaalde periode kosteloos worden geüpdatet. Helemaal duidelijk is het antwoord op deze vraag nog niet. Een navigatiesysteem blijft doorgaans nog prima bruikbaar ondanks het feit dat kaarten niet up-to-date zijn. Sterker, reeds bij verkoop zullen kaarten deels al verouderd zijn, terwijl de wet 'slechts' verplicht het gekochte qua functionaliteit te houden op *hetzelfde niveau als ten tijde van de aankoop*. Het lijkt hoe dan ook verstandig om voor of ten tijde van de verkoop expliciet duidelijk te maken of en zo ja wanneer en tegen welke kosten navigatiekaarten worden geüpdatet, teneinde te voorkomen dat de consument op grond van de wet nog lang na aankoop aanspraak kan maken op kosteloze updates.

4.2. **Wettelijke garantie: conformiteitseisen**

- 4.2.1. Op grond van de wettelijke garantie moet de geleverde zaak beantwoorden aan de koopovereenkomst, anders is de verkoper aansprakelijk op grond van non-conformiteit.¹² In het nieuwe wetsvoorstel worden de conformiteitseisen nader gespecificeerd: er wordt een onderscheid gemaakt tussen subjectieve en objectieve conformiteitseisen.¹³ Dit

¹¹ Wanneer een consument nalaat updates te installeren of deze niet goed heeft geïnstalleerd, terwijl er wel een juiste gebruiksaanwijzing is bijgeleverd, is de handelaar niet aansprakelijk voor de gevolgen daarvan.

¹² Artikel 7:17 BW.

¹³ Zie artikel 7:18, 7:18a, 7:50ae en 7:50af *nieuw* BW.

geldt zowel voor de conformiteitstoets bij goederen (met of zonder digitale elementen) als bij digitale inhoud en -diensten.

- a. Subjectieve conformiteit houdt in dat de geleverde goederen moeten voldoen aan dat wat in de koopovereenkomst is afgesproken. Het gaat dan bijvoorbeeld om afspraken met betrekking tot het type, de hoeveelheid en de kwaliteit van de geleverde goederen. Verder moeten de goederen:
 - (i) geschikt zijn voor elk bijzonder door de consument gewenst gebruikt dat de consument uiterlijk bij het sluiten van de koopovereenkomst heeft meegedeeld en dat de koper heeft aanvaard;
 - (ii) worden geleverd samen met alle toebehoren en instructies als bepaald in de koopovereenkomst;
 - (iii) van updates worden voorzien als bepaald in de koopovereenkomst (zoals hierboven al aangegeven).
- b. Objectieve conformiteit houdt onder meer in dat de geleverde goederen geschikt moeten zijn voor de doeleinden waarvoor goederen van hetzelfde type gewoonlijk worden gebruikt. Alle omstandigheden van het geval zijn relevant, zoals onder meer technische normen en toepasselijke (sectorspecifieke) gedragscodes. Ook moet het geleverde goed voldoen aan dat wat de consument op basis van bijvoorbeeld reclame of etikettering redelijkerwijs mag verwachten.

Het verschil met de oude wetgeving is vooral dat het nieuwe wetsvoorstel de conformiteitseisen gedetailleerder vastlegt.

4.3. Wettelijke garantie: bewijsvermoeden naar 12 maanden

- 4.3.1. Wanneer een product afwijkt van dat wat is overeengekomen in de overeenkomst, en dit wordt duidelijk binnen een termijn van zes maanden na de levering ervan, dan wordt vermoed dat dit product op het moment van levering niet aan de koopovereenkomst beantwoordde.¹⁴
- 4.3.2. In het nieuwe wetsvoorstel wordt de termijn van dit wettelijk bewijsvermoeden (ook wel genoemd: de wettelijke garantie) verlengd *van zes maanden naar één jaar na levering*. Dit geldt wederom voor zowel goederen (met of zonder digitale elementen), als voor digitale inhoud en -diensten.¹⁵ Dat betekent dat in dit eerste jaar, wanneer een goed of -dienst een gebrek vertoont en de koper of afnemer hierop een beroep doet, het aan de verkoper of leverancier is om aan te tonen dat dit gebrek nog niet bestond toen het goed of de dienst werd geleverd. In de praktijk blijkt dit meestal bijzonder lastig (tenzij er

¹⁴ Artikel 7:18 lid 2 BW.

¹⁵ Op grond van artikel 7:18a lid 2 en 50af lid 3 sub b *nieuw* BW.

duidelijk sporen zijn van uitwendige schade), waardoor de verkoper of leverancier in deze gevallen in de regel aansprakelijk zal zijn op grond van non-conformiteit. De consument geniet dit voordeel onder de nieuwe wetgeving aldus een half jaar langer dan voorheen.

4.4. Wettelijke garantie: klachtplicht en verjaringstermijn

- 4.4.1. Een koper kan er geen beroep (meer) op doen dat het geleverde product niet aan de overeenkomst beantwoordt, indien hij dit niet binnen bekwame tijd nadat hij dit heeft ontdekt of redelijkerwijs had behoren te ontdekken, aan de verkoper heeft laten weten. Bij een consumentenkoop dient deze kennisgeving altijd te gebeuren binnen een bekwame tijd na de ontdekking van het gebrek (en dus niet binnen een bekwame tijd nadat hij het gebrek had moeten ontdekken), waarbij een kennisgeving binnen een termijn van twee maanden na de ontdekking van het gebrek als tijdig wordt gezien.¹⁶ Klachten over motorvoertuigen stranden nogal eens op dit vereiste.
- 4.4.2. Volgens de huidige wetgeving verjaart het recht om vervolgens een rechtsvordering in te stellen die gegrond is op het feit dat het geleverde goed niet aan de overeenkomst beantwoordt, na verloop van *twee jaar nadat de kennisgeving is gedaan* (zie hierboven).
- 4.4.3. In het nieuwe wetsvoorstel worden deze kennisgevings- en verjaringstermijn niet gewijzigd. Voor goederen (al dan niet met digitale elementen) blijft een verjaringstermijn gelden van twee jaar na kennisgeving.
- 4.4.4. Dit ligt echter anders voor digitale inhoud of digitale diensten die niet conform de overeenkomst blijken te zijn. Rechtsvorderingen en verweren gegrond op non-conformiteit van de digitale inhoud of -dienst verjaren in principe na een termijn van twee jaar na de levering daarvan (tenzij de consument het gebrek niet kende of behoorde te kennen).¹⁷

4.5. Rechtsmiddelen bij non-conformiteit

- 4.5.1. Onder het huidige recht kan de consument, als een goed niet in overeenstemming is met de koopovereenkomst, herstel, vervanging of nakoming van het ontbrekende vorderen.¹⁸ Bovendien heeft de consument het recht om de overeenkomst te ontbinden, dan wel de prijs naar evenredigheid van de afwijking van dat wat is overeengekomen te verminderen.¹⁹ Het recht op ontbinding of prijsvermindering ontstaat pas wanneer herstel of vervanging niet tot de mogelijkheden behoren.

¹⁶ Artikel 7:23 lid 1 BW.

¹⁷ Op grond van artikel 7:50ag *nieuw* BW.

¹⁸ Artikel 7:21 lid 1 sub a, b en c BW.

¹⁹ Artikel 7:22 lid 1 BW.

- 4.5.2. Onder het nieuwe wetsvoorstel krijgt de consument wel recht op *onmiddellijke* ontbinding dan wel prijsvermindering, zonder de verkoper de gelegenheid tot vervanging of herstel te bieden, wanneer het niet beantwoorden van het goed (met of zonder digitale elementen), de digitale inhoud of -dienst aan de overeenkomst zo ernstig is dat een onmiddellijke ontbinding of prijsvermindering gerechtvaardigd is.²⁰

4.6. **Commerciële garantie**

- 4.6.1. De wijziging van de commerciële garantie (fabrieksgarantie)²¹ bij een consumentenkoop²² heeft met name betrekking op de informatie die de verstrekker van de commerciële garantie moet verstrekken. Het garantiebewijs moet zijn opgesteld in duidelijke en begrijpelijke taal, en dient het volgende te bevatten:

- a. ***een duidelijke verklaring van de rechten of vorderingen die de koper kosteloos toekomen als de zaak niet aan de overeenkomst beantwoordt (zodat sprake is van een conformiteitsgebrek) en dat deze de consument ten dienste staande remedies niet worden aangetast door de commerciële garantie;***

Uit het wetsvoorstel (en de toelichting daarbij) blijkt niet duidelijk of een verwijzing naar 'de' rechten die de koper op grond van het wettelijke (consumenten)recht toekomen op dit punt afdoende is, of dat deze rechten moeten worden gespecificeerd. Dat laatste lijkt niet nodig, maar volgens de Memorie van Toelichting moet wel vermeld worden:

- (i) dat de commerciële garantie een beroep op de wet ('de wettelijke conformiteitsgarantie') onverlet laat; en
- (ii) dat de commerciële garantie een verbintenis vormt die bovenop de wettelijke conformiteitsgarantie komt.

Opgemerkt zij dat dus expliciet gemeld moet worden dat de wettelijke remedies 'kosteloos' zijn. Kortom, dit betekent dat de meeste garantiebewijzen tekstueel een kleine aanpassing zullen behoeven.

- b. ***de naam en het adres van de garant;***
- c. ***de procedure die de consument moet volgen om de uitvoering van de commerciële garantie te verkrijgen;***

²⁰ Zie artikel 7:22 lid 5 sub c *nieuw* BW en artikel 7:50ai lid 4 sub d *nieuw* BW.

²¹ De wettelijk garantie, zoals in de vorige paragrafen omschreven, omvat wettelijke bepalingen waarop de consument altijd kan terugvallen. Commerciële garanties zijn contractueel en dus facultatief. Wanneer deze worden afgegeven dienen zij echter aan de hier beschreven voorwaarden te voldoen.

²² Artikel 7:6a BW.

Deze voorwaarde is nieuw, doch zal voor de praktijk vermoedelijk weinig impact hebben, omdat doorgaans zal zijn aangegeven hoe aanspraak gedaan kan worden op de garantie.

d. **de aanduiding van de onder de commerciële garantie vallende goederen; en**

Ook deze formulering wijkt af van de huidige, maar zal geen praktische impact hebben.

e. **de commerciële garantievoorwaarden.**²³

Opvallend is dat het geografische gebied waarbinnen de garantie van toepassing is niet langer expliciet wordt vermeld. Feit is dat uit het mededingingsrecht al voortvloeit dat dit in beginsel de gehele EER beslaat.

Voorts wordt onder het nieuwe wetsvoorstel nog bepaald dat het commerciële garantiebewijs aan de consument dient te worden verstrekt op een duurzame gegevensdrager (zoals op papier, of per email), uiterlijk op het tijdstip van levering van de goederen. Ten slotte is met betrekking tot de commerciële garantie bepaald dat de voorwaarden in een reclame van het betreffende product bindend zijn voor de garant, als daarin *gunstigere* voorwaarden worden gegeven dan in het garantiebewijs. Dat geldt tenzij de reclame voor de sluiting van de overeenkomst is gecorrigeerd op dezelfde of vergelijkbare wijze als waarop de reclame werd gemaakt.

²³ De ervaring leert dat deze min of meer algemene informatieverplichtingen vaak al in commerciële garantievoorwaarden zijn opgenomen, maar voor de volledigheid wordt hier van deze wettelijke aanscherping op het huidige beleid van de commerciële garantie melding gemaakt.

HOUTHOFF

Wijziging ten gevolge van nieuwe Richtlijn consumentenkoop en Richtlijn digitale inhoud	Huidig consumentenrecht	Nieuw consumentenrecht (wetsvoorstel)	Wetsartikelen
<i>Verstrekken van updates</i>	-	Er wordt een verplichting ingevoerd voor verkopers en handelaren om (beveiligings-)updates te verstrekken, zolang de consument dit (op basis van de overeenkomst) redelijkerwijs mocht verwachten. Het verstrekken van updates wordt zodoende zowel voor digitale inhoud, digitale diensten als goederen met digitale elementen een component die bepaalt of het geleverde voldoet aan de overeenkomst.	Nieuw: artikel 7:18 lid 1 sub d en lid 4 BW jo. artikel 7:50ae lid 1 sub d en lid 4 BW.
<i>Conformiteitseisen – Subjectieve en objectieve conformiteit</i>	De huidige Nederlandse wetgeving kent een wettelijke garantie in artikel 7:17 BW. De geleverde zaak moet beantwoorden aan de koopovereenkomst, anders is sprake van non-conformiteit.	De conformiteitseisen worden nader gespecificeerd. Subjectieve conformiteit: het goed moet voldoen aan dat wat in de koopovereenkomst is afgesproken. Objectieve conformiteit: het goed moet geschikt zijn voor de doeleinden waarvoor goederen van hetzelfde type gewoonlijk zouden worden gebruikt.	Oud: artikel 7:17 BW. Nieuw: artikel 7:18, 7:18a, 7:50ae en 7:50af BW.
<i>Wettelijke garantie: verlenging van het bewijsvermoeden</i>	Uit het huidige artikel 7:18 lid 2 BW volgt dat indien een afwijking van het overeengekomene zich openbaart binnen een termijn van zes maanden na de levering van het verkochte goed, wordt vermoed dat dit goed op het moment van levering niet aan de overeenkomst beantwoordde (tenzij de aard van het goed of de aard van de afwijking zich tegen dit vermoeden verzet).	In het nieuwe wetsvoorstel wordt de termijn van het wettelijk bewijsvermoeden verlengd van zes maanden naar één jaar na levering . Dit geldt voor zowel goederen (met digitale elementen), als voor digitale inhoud en -diensten.	Oud: artikel 7:18 lid 2 BW. Nieuw: artikel 7:18a lid 2 en 50af lid 3 sub b BW.

HOUTHOFF

<i>Wettelijke garantie: verschillende verjaringstermijnen</i>	De kennisgevingstermijn van artikel 7:23 lid 1 BW en de verjaringstermijn van artikel 7:23 lid 2 BW worden niet gewijzigd . Voor goederen blijft de verjaringstermijn om een vordering gebaseerd op non-conformiteit in te stellen twee jaar na kennisgeving .	Artikel 7:50ag lid 2 BW wordt als nieuw artikel toegevoegd specifiek voor digitale inhoud of -diensten die niet conform de overeenkomst zijn. Voor deze producten/diensten geldt een andere verjaringstermijn: voor het instellen van een vordering gebaseerd op non-conformiteit geldt een verjaringstermijn van twee jaar na levering (in plaats van twee jaar na kennisgeving).	Oud: artikel 7:23 lid 1 en 2 BW. Nieuw: Artikel 7:23 lid 1 en 2 BW (blijven hetzelfde) en artikel 7:50ag lid 2 BW.
<i>Rechtsmiddelen bij non-conformiteit</i>	In het nieuwe wetsvoorstel worden de rechtsmiddelen van artikel 7:21 lid 1 sub a, b en c BW (herstel; vervanging; aflevering van het ontbrekende) niet gewijzigd.	Wel krijgt de consument de onmiddellijke mogelijkheid om de overeenkomst te ontbinden (of de prijs te verminderen): indien de tekortkoming aan het geleverde zo ernstig is dat een onmiddellijke prijsvermindering of ontbinding van de overeenkomst gerechtvaardigd is.	Oud: artikel 7:21 lid 1 sub a, b en c BW (blijven hetzelfde) Nieuw: artikel 7:22 lid 5 (sub c) en artikel 7:50ai lid 4 (sub d) BW.
<i>Commerciële garantie</i>	Het huidige artikel 7:6a BW regelt de commerciële garantie (fabrieksgarantie) bij een consumentenkoop. In de commerciële garantie dient te worden vermeld: a. welke rechten de koper op basis van de commerciële garantie worden toegekend, onverminderd de rechten of vorderingen die de wet hem toekent; b. de naam en het adres van de verkoper of producent van wie de garantie afkomstig is;	Het wetsvoorstel introduceert een aantal <i>nieuwe elementen</i> die ook onderdeel moeten zijn van de commerciële garantie: a. een duidelijke verklaring van de rechten of vorderingen die de koper kosteloos toekomen als de zaak niet aan de overeenkomst beantwoordt ('de wettelijke conformiteitsgarantie'), alsmede dat de commerciële garantie een verbintenis vormt die bovenop de wettelijke conformiteitsgarantie komt. b. de procedure die de consument moet volgen om de uitvoering van de commerciële garantie te verkrijgen; De rest komt overeen met wat al bestond: c. de naam en het adres van de garant;	Oud: artikel 7:6a BW. Nieuw: artikel 7:6a BW (in gewijzigde vorm).

	c. de duur en het gebied waarvoor de garantie geldt.	d. de aanduiding van de onder de garantie vallende goederen; en e. de commerciële garantievoorwaarden.	
--	--	---	--